

Brüsszel, 2018.3.12.
COM(2018) 89 final

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A
TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A
RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK**

az értékpapírügyletek tulajdoni hatásai tekintetében alkalmazandó jogról

{SWD(2018) 52} - {SWD(2018) 53}

1. BEVEZETÉS

A Bizottság számára prioritást jelent, hogy tovább erősítse Európa gazdaságát, valamint hogy a munkahelyteremtés és a növekedés fenntartása céljából ösztönözze a befektetéseket. E cél eléréséhez erősebb, elmélyültebb és integráltabb tőkepiacokra van szükség. A hatékony és biztonságos kereskedés utáni infrastruktúrák e jól működő tőkepiacok kulcsfontosságú elemei. A tőkepiaci unióról szóló cselekvési terv¹ nyomán követéseként 2017 júniusában a Bizottság félidős felülvizsgálata² meghatározta azokat a fennmaradó intézkedéseket, amelyeket azért kell meghozni, hogy 2019-re helyükre kerüljenek a tőkepiaci unió építőelemei, ennek célja pedig a határokon átnyúló befektetések útjában álló akadályok felszámolása, valamint a finanszírozás költségeinek csökkentése. A tőkepiaci unió megvalósítása égetően fontos.

A tőkepiaci unióról szóló cselekvési terv és a félidős felülvizsgálat részeként a Bizottság célzott fellépést hirdetett meg, amelynek célja az értékpapírokkal és követelésekkel kapcsolatos, határokon átnyúló ügyletek jogbizonytalanságának csökkentése. A Bizottság e közleménnyel és a szintén ma benyújtott, a követelésengedményezés tulajdoni hatásai tekintetében jogról szóló jogalkotási javaslattal e kötelezettségvállalásnak tesz eleget.

Az értékpapírok adásvételére, valamint biztosítékként történő felhasználásukra napi szinten nagy mennyiségben kerül sor az egész EU-ban. Ezen ügyletek jelentős része – évente mintegy 10 billió EUR összegben – határokon átnyúló elemmel³ is rendelkezik.

A határokon átnyúló ügyletek elősegítése érdekében kiemelten fontos annak egyértelműsége és kiszámíthatósága, hogy mely ország jogát kell alkalmazni annak meghatározására, hogy az ügyletben ki az alapul szolgáló eszközök tulajdonosa. Ha jogbizonytalanság merül fel azzal kapcsolatban, hogy ki az adott eszköz tulajdonosa, úgy a határokon átnyúló ügylet végrehajthatósága, valamint hogy az ügylet a várt jogcímet a felekre ruházza-e vagy sem, attól függhet, hogy mely tagállam bírósága vagy hatósága bírálja el az adott követelésre vagy értékpapírra vonatkozó tulajdonosi viszonyokkal kapcsolatos jogvitát. Fizetéseképtelenség esetén, amikor a tulajdonosi viszony és az ügyletek végrehajthatóságának kérdése bírói felülvizsgálat tárgyává válik, a jogbizonytalanságból fakadó jogi kockázatok előre nem látható veszteséget eredményezhetnek. E közlemény célja, hogy segítse a határokon átnyúló értékpapír-ügyletek bővülését azáltal, hogy az uniós szintű kollíziós szabályokkal kapcsolatban jogbiztonságot szolgáltat. A jogbiztonság növelése elősegíti a határokon átnyúló befektetéseket, az olcsóbb hitelhez jutást és a piaci integrációt.

Az értékpapírok esetében három irányelv foglalkozik azzal a kérdéssel, hogy a határokon átnyúló ügyletekben melyik nemzeti jog az irányadó: a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv⁴, az elszámolások véglegességéről szóló irányelv⁵ és a felszámolásról szóló

¹ Közlemény – Cselekvési terv a tőkepiaci unió megteremtésére („A tőkepiaci unióról szóló cselekvési terv”), COM(2015) 468 final.

² Közlemény a tőkepiaci unióról szóló cselekvési terv félidős felülvizsgálatáról, COM(2017) 292 final.

³ Az EKB adatai szerint a befektető lakóhelye alapján határokon átnyúló befektetések becsült értéke 2016-ban 10,6 billió EUR körül mozgott. Forrás: Az EKB értékpapír-elszámolási statisztikái (2017.6.28.).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/47/EK irányelve (2002. június 6.) a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról („a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv”) (HL L 168., 2002.6.27.).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 98/26/EK irányelve (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről („az elszámolások véglegességéről szóló irányelv”) (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

irányelv⁶. E három irányelv olyan kollíziós szabályokat tartalmaz, amelyek kiterjednek az értékpapír-ügyletek legfontosabb vonatkozásaira. Megfogalmazásuk azonban eltérő nemzeti értelmezésekhez vezet. Az egyértelműségnek a meglévő szabályok eltérő értelmezéséből fakadó hiánya miatt költségesebbek lehetnek a határokon átnyúló ügyletek, mivel továbbra is fennáll bizonyos mértékű jogbizonytalanság az alkalmazandó joggal kapcsolatban.

Az érintett ügyletek volumene miatt a Bizottság azon a véleményen van, hogy a szabályok pontosítása szükséges annak elősegítéséhez, hogy a piacok csökkenthessék a felesleges költségeket, valamint az alkalmazandó joggal kapcsolatos jogbiztonság fokozásához.

Ez a közlemény egyértelművé teszi, hogy milyen véleményt képvisel a Bizottság az értékpapírügyletek tulajdonjogi hatásaira alkalmazandó joggal kapcsolatos, meglévő uniós vívmányok fontos szempontjait illetően.

A közlemény a pénzügyi instrumentumok átruházásának a harmadik felekre kifejtett hatásaira is kiterjed. A közlemény a követelésengedményezés harmadik felekre gyakorolt hatásairól szóló jogalkotási javaslat⁷ kapcsolódik. Az említett jogalkotási javaslat azonban nem érinti a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv, az elszámolások véglegességéről szóló irányelv és a felszámolásról szóló irányelv, valamint a kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékről szóló rendelet⁸ által szabályozott kérdéseket⁹.

2. MIT TARTALMAZNAK AZ UNIÓS VÍVMÁNYOK?

A határokon átnyúló értékpapír-ügyletek a tőkepiaci unió fontos építőelemei. Mivel a nemzeti értékpapír-törvények uniós szinten nem harmonizáltak, a kollíziós szabályok határozzák meg, hogy a határokon átnyúló ügyletekre mely nemzeti jog vonatkozik.

Az értékpapír-ügyleteknek két olyan elemük van, amelyre a kollíziós szabályok az irányadók: i. a tulajdoni elem, amely a tulajdonhoz fűződő jogok átruházására vonatkozik, és harmadik feleket érint, valamint ii. a szerződéses elem, amely a feleknek az ügylet során egymással szemben fennálló kötelezettségeire vonatkozik¹⁰. Míg a szerződéses elemet uniós szinten a Róma I. rendelet¹¹ már szabályozza, e közlemény az első szemponttal, az értékpapír-ügyletek tulajdoni hatásaival foglalkozik. A gyakorlatban az ügyletben részes feleknek

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/24/EK irányelve (2001. április 4.) a hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról („a felszámolásról szóló irányelv”) (HL L 125., 2001.5.5.).

⁷ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a követelésengedményezés harmadik felekre gyakorolt hatásai tekintetében alkalmazandó jogról, COM(2018) 96.

⁸ A Bizottság 389/2013/EU rendelete (2013. május 2.) a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 280/2004/EK és a 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozat szerinti uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzék létrehozásáról, továbbá a 920/2010/EU és az 1193/2011/EU bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről.

⁹ Lásd a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv 9. cikkének (1) és (2) bekezdését, az elszámolások véglegességéről szóló irányelv 9. cikkének (2) bekezdését és a felszámolásról szóló irányelv 24. cikkét, amelyek a számlán megjelenő értékpapírokra (a pénzügyi biztosítékokról és az elszámolások véglegességéről szóló irányelvben) vagy a nyilvántartásba vagy számlára bejegyzett (pénzügyi) eszközökre (a felszámolásról szóló irányelvben) hivatkoznak.

¹⁰ A szerződéses elemek közé tartozik például az ajánlat, annak elfogadása, megfontolása, a szerződés feltételeinek bizonyossága stb., és ezekre az elemekre a Róma I. rendelet kollíziós szabályai az irányadók. A szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 2008. június 17-i 593/2008/EK rendelet (Róma I.): <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/PDF/?uri=CELEX:32008R0593&from=HU>

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács 593/2008/EK rendelete (2008. június 17.) a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.).

fizetésektelenség esetén kell a tulajdoni hatásokra vonatkozó szabályokra támaszkodniuk, amikor vissza kell szerezniük az eszközöket.

A jelenlegi uniós vívmányok tartalmaznak olyan rendelkezéseket, amelyek konkrét esetekben meghatározzák, hogy mely nemzeti jog vonatkozik a határokon átnyúló értékpapír-ügyletek tulajdoni hatásaira. E rendelkezéseket három irányelv határozza meg: az elszámolások véglegességéről szóló irányelv, a felszámolásról szóló irányelv és a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv.

Az elszámolások véglegességéről szóló, 1998-ban elfogadott irányelv 9. cikkének (2) bekezdése a következő kollíziós rendelkezéseket tartalmazza:

Amennyiben az (1) bekezdés szerinti résztvevők és/vagy a tagállamok központi bankjai vagy a jövőbeni európai központi bank részére biztosítékként értékpapírokat (beleértve az értékpapírok által megtestesített jogokat is) nyújtanak, és az értékpapírhoz fűződő jogaikat (vagy az általuk megjelölt személy vagy megbízottjuk vagy nevükben helyettük eljáró harmadik személy jogait) a tagállamban található nyilvántartásba, számlára vagy központi letéti rendszerbe jogszerűen bejegyezték, ezeknek az intézményeknek – mint az adott értékpapírt megtestesítő biztosíték kezelőjének – jogkörére az adott tagállam jogszabályai az irányadók.

A 2001-ben elfogadott, felszámolásról szóló irányelv 24. cikke a következő kollíziós szabályokat tartalmazza:

A pénzügyi eszközökre vonatkozó tulajdonjogok, illetve az olyan pénzügyi eszközökre vonatkozó egyéb jogok érvényesítését, amelyek megléte vagy átruházása egy tagállamban található, illetve ott vezetett nyilvántartásba, számlára vagy központi letéti rendszerbe való bejegyzést igényel, azon tagállam törvényei szabályozzák, amelyben az ilyen nyilvántartás, számla vagy központi letéti rendszer található, illetve ahol ezeket vezetik.

Végezetül a pénzügyi biztosítékokról szóló, 2002-ben elfogadott irányelv 9. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen fogalmazza meg kollíziós rendelkezéseit:

(1) Minden, számlán megjelenő értékpapírokból álló biztosítékkal kapcsolatban a (2) bekezdésben meghatározott ügyek körébe tartozó kérdésre azon állam joga az irányadó, amelyben a vonatkozó számlát vezetik. Az állam jogára történő hivatkozás annak nemzeti jogára történő hivatkozás, függetlenül bármely olyan szabálytól, amelynek alapján a vonatkozó kérdés eldöntésében hivatkozni kellene valamely más állam jogára.

(2) Az (1) bekezdésben említett ügyek az alábbiak:

- a) számlán megjelenő értékpapírokból álló biztosíték jogi természete és tulajdoni hatásai;*
- b) számlán megjelenő értékpapírokból álló biztosítékkal kapcsolatos pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás és a számlán megjelenő értékpapírokból álló biztosítéknak az ilyen megállapodás alapján történő nyújtása teljesülésének előírásai, és általánosabban, az ilyen megállapodás, illetve biztosíték nyújtás harmadik felekkel szembeni hatályosulásához szükséges lépések megtétele;*
- c) hogy valamely személy tulajdonjogát az ilyen számlán megjelenő értékpapírokból álló biztosítékokra vagy a bennük lévő érdekeltségét felülbírálja-e valamely versengő*

tulajdonjog vagy érdekelttség, vagy alárendelődik-e annak, vagy jóhiszemű tulajdonszerzés történt-e;

d) az érvényesítési eljárás bekövetkezte után a számlán megjelenő értékpapirokból álló biztosíték érvényesítéséhez szükséges lépések.

A 2014/65/EU irányelv (MIFID II. irányelv) 2018. január 3-ától történő alkalmazásától kezdődően az irányelv I. melléklete C. szakaszának 11. pontjában pénzügyi eszközként felsorolt kibocsátási egységek az elszámolások véglegességéről szóló irányelv és a felszámolási irányelv, valamint azok kollíziós rendelkezéseinek hatálya alá tartoznak. Ennek ellenére a közlemény nem veszi figyelembe e kibocsátási egységek sajátosságait, nevezetesen azt, hogy azokat az uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzékben vezetett számlákon tartják, amelyekre a 389/2013/EU rendeletnek a 2003/87/EK irányelv¹² értelmében elfogadott különleges kollíziós rendelkezése vonatkozik.

Az elszámolások véglegességéről szóló irányelv, a felszámolásról szóló irányelv és a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv kollíziós rendelkezései közös megközelítés alapján nevezik meg az alkalmazandó jogot. Hasonlóak abban a tekintetben, hogy a vonatkozó nyilvántartás vagy számla (és az elszámolások véglegességéről szóló irányelv esetében, valamint a felszámolásról szóló irányelv esetében a központi letéti rendszer) helye alapján állapítják meg az alkalmazandó jogot. Mindazonáltal a rendelkezések részleteikben különböznek, és abban is eltérni látszanak, hogy a tagállamokban hogyan értelmezik és alkalmazzák azokat. Ez különösen igaz annak meghatározására, hogy a számla hol „található” (angolul: located) vagy hogy azt hol „vezetik” (angolul: maintained).

3. A MEGLÉVŐ UNIÓS VÍVMÁNYOK EGYÉRTELMEŰSÉGÉNEK JAVÍTÁSA

3.1. Mást jelent a „található” és a „vezetik”?

A Bizottság véleménye szerint a számla vagy a nyilvántartás helyére vonatkozó, eltérő megfogalmazás nem jelent lényegi különbséget.

Az elszámolások véglegességéről szóló irányelv, a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv és a felszámolásról szóló irányelv az alkalmazandó jogot *a vonatkozó számla helye* alapján állapítja meg. Az elszámolások véglegességéről szóló irányelv 9. cikkének (2) bekezdésével és a felszámolásról szóló irányelv 24. cikkével összhangban az alkalmazandó jog annak az országnak a joga, amelyben a számla vagy nyilvántartás „található” (located), míg a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv 9. cikkének (1) bekezdésében annak az országnak a jogát említi, amelyben az érintett számlát „vezetik” (maintained). Azt azonban egyik irányelv sem adja meg, hogy a „található” és a „vezetik” ugyanazt jelenti-e.

A Bizottság véleménye szerint a „található” ugyanazt jelenti, mint a „vezetik”, és ennek okai az alábbiak.

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról.

Először is: a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv (7) preambulumbekzdése kifejti, hogy a kollíziós rendelkezés célja az elszámolások véglegességéről szóló irányelvben megállapított elv kiterjesztése¹³.

Másodszor: ahogyan a 2007-es bizottsági munkadokumentum is kiemelte, a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv és az elszámolások véglegességéről szóló irányelv eltérő szövege annak a – pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv elfogadásakor történt – felismerését tükrözi, hogy az uniós értékpapírpiac fejlődése ugyanannak a képletnek a leírására megfelelőbb kifejezés használatát tette lehetővé, amely pedig a számla vezetésének helye¹⁴.

Harmadszor: az eltérő terminológia nem érhető tetten az irányelv összes nyelvi változatában. Míg az elszámolások véglegességéről szóló irányelv és a felszámolásról szóló irányelv angol nyelvű változata a „located” (található) kifejezést használja, a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv pedig a „maintained” (vezetik) szót, az elszámolások véglegességéről szóló irányelvnek és a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelvnek több nyelvi változata is pontosan ugyanazt a kifejezést használja, pl. az elszámolások véglegességéről szóló irányelv és a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv francia, olasz és román változata arra utal, hogy hol „helyezkedik el” a vonatkozó számla (angolul: located, a felsorolt nyelveken: situé – situato – se află). Más nyelvi változatokban más kifejezések jelennek meg, mint például a portugál nyelvi változatban, amely különbséget tesz a „található” (located) és a „van valahol” (situated) között, a holland nyelvi változatban pedig a „található” (located) és a „tartják” (held) kifejezéseket használják.

3.2. Annak meghatározása, hogy a számla vagy nyilvántartás hol „található” vagy hol „vezetik” azt

A Bizottság azt az észrevételt teszi, hogy a nemzeti végrehajtás során eltérő módokon határozható meg, hogy hol „található” az adott értékpapír-számla, illetve hogy hol „vezetik” azt. Az Európai Unió Bírósága lehetséges jövőbeli határozatainak sérelme nélkül az értelmezés említett eltérő módjai az irányelvek alapján mind helyénvalónak tűnnek. A három irányelvben megfogalmazott kollíziós rendelkezések nem adnak pontos meghatározásokat arra nézve, hogy hogyan dönthető el, hogy az értékpapír-számla hol található vagy azt hol vezetik. A pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv (8) preambulumbekzdése azonban egyértelműen kimondja, hogy az uniós tagállamok jogai közötti kollízió kapcsán milyen közös alapot kell követni:

Jelenleg valamennyi tagállam elismeri a lex rei sitae szabályt, amely szerint harmadik féllel szemben valamely pénzügyi biztosítékról szóló megállapodásra azon állam jogát kell alkalmazni, amelyben a pénzügyi biztosíték található.

Ezenfelül nincs olyan további forrás, amely pontosítaná, hogy hogyan kell a számla stb. vezetésének és megtalálhatóságának helyét meghatározni, minthogy más uniós jogi aktusok sem tartalmazznak ilyen meghatározást, és egyelőre az Európai Unió Bírósága részéről sem áll rendelkezésre olyan ítélkezési gyakorlat, amely e fogalmak értelmezésére vonatkozna.

¹³ A 98/26/EK irányelv azon elvét, amely szerint a biztosítékként nyújtott, számlán megjelenő értékpapírokra azon állam jogát kell alkalmazni, amelyben a vonatkozó nyilvántartás, számla vagy központi letéti rendszer található, a jogbiztonság megteremtése érdekében ki kell terjeszteni.

¹⁴ Bizottsági szolgálati munkadokumentum, „Legal assessment of certain aspects of the Hague Securities Convention” (A hágai értékpapír-egyezmény egyes vonatkozásainak jogi értékelése), 8. o., SEC (2006) 910.

A Bizottság megjegyzi, hogy az elszámolások véglegességéről szóló irányelv és a felszámolásról szóló irányelv rendelkezéseinek átültetésekor sok tagállam nem emelt be olyan kiegészítő kritériumot saját nemzeti jogszabályaiba, amely előírná, hogy hogyan kell meghatározni azt a jogrendszert, amelyben a számla vagy nyilvántartás „található”¹⁵. Ugyanígy a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv nemzeti jogba történő átültetése során nemzeti szinten számos alkalommal nem egészítették ki a szöveget arra vonatkozó pontosítással, hogy hogyan kell a számla „vezetésének” helyét meghatározni¹⁶.

Azokban az esetekben, amelyekben a nemzeti jog nem ad további iránymutatást, az egyes megközelítések eltérő eredményekkel járhatnak. Ezenfelül azokban a tagállamokban, amelyek a nemzeti jogba való átültetés során nem adtak kiegészítő pontosítást, az ítélkezési gyakorlat vagy a tudományos szakirodalom szolgáltathat olyan információkat, amelyek segítenek a számla helye vagy vezetése fogalmának gyakorlati alkalmazásában. Ezek a nem kodifikált információk szintén eltérő eredményekhez vezethetnek¹⁷.

Számos tagállam van, amely a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv kollíziós rendelkezéseit jelenleg úgy értelmezi és alkalmazza, hogy a letéti szolgáltatások nyújtásának helyét veszi figyelembe. Mások a számlaszerződésben keresik a számlavezetés helyére vonatkozó információt. Az utóbbi megoldásnak az lehet az előnye, hogy általa nemzetközi szinten elkerülhető, hogy több, egymástól eltérő irányadó jog is legyen azokban az ügyletekben, amelyek az alkalmazandó jog megválasztására irányuló megoldást alkalmazó jogrendszereket érintenek. Egy másik megközelítés, amellyel – az esetek szűkebb körében – elkerülhető, hogy egy adott nemzetközi ügyletben több irányadó jog is legyen (amennyiben az alkalmazandó jog megválasztására vonatkozó harmadik országbeli záradék valamely tagállam joga mellett dönt), az, ha a „vezetik” értelmét úgy határozzák meg, hogy lehetővé tegye, hogy az adott tagállam jogának megválasztása a hágai értékpapír-egyezmény¹⁸ értelmében érvényes legyen. Ez a helyzet, ha a „(számla)vezetés” meghatározása a következő: *az értékpapírszámlára történő befizetések végrehajtása vagy nyomon követése, kifizetések vagy vállalati intézkedések kezelése, vagy az értékpapír-számla kezeléséhez szükséges bármely egyéb rendszeres tevékenység végzése*. Az Európai Unió Bírósága jövőbeli lehetséges döntéseinek sérelme nélkül az előbbieken említett megoldások a vonatkozó uniós rendelkezések értelmében mind helyénvalónak tűnnek.

4. KÖVETKEZTETÉS

E közlemény arányos választ ad a meglévő uniós kollíziós szabályokban az értékpapír-ügyletek tulajdoni hatásait illetően fennmaradó jogbizonytalanságra. A Bizottság által képviselt vélemény egyértelműsítésének célja, hogy fényt derítsen az azzal kapcsolatos létező megoldásokra, hogy jelenleg hogyan alkalmazzák az elszámolások véglegességéről szóló irányelv, a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv és a felszámolásról szóló irányelv idevágó rendelkezéseit, meghagyva a Bizottság számára annak lehetőségét, hogy a jövőben – a nemzetközi, technológiai vagy piaci fejlemények tükrében – mérlegelje, hogy szükség van-e

¹⁵ Legalább 16 olyan tagállam van, amely az elszámolások véglegességéről szóló irányelv és a felszámolásról szóló irányelv vonatkozó rendelkezéseit végrehajtó nemzeti rendelkezéseibe nem illesztett be további pontosítást. Forrás: A hatásvizsgálat 5. mellékletében szereplő értékelés, SWD(2018) 52., 116–117. o.

¹⁶ Legalább 13 olyan tagállam van, amely a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv vonatkozó rendelkezéseit végrehajtó nemzeti rendelkezéseibe nem illesztett be további pontosítást. Forrás: Értékelés, 117–118. o.

¹⁷ Például a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv szerinti is többféle megközelítés vonatkozik annak meghatározására, hogy az adott számlát hol vezetik. Forrás: Értékelés, 117–118. o.

¹⁸ A közvetítő szervezet által kezelt értékpapírok tekintetében bizonyos jogokra vonatkozó jogszabályokról szóló egyezmény, elérhető itt: <https://assets.hcch.net/docs/3afb8418-7eb7-4a0c-af85-c4f35995bb8a.pdf>

további fellépésre. E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy ez a közlemény nem érinti a jövőben az Európai Unió Bírósága által az előbbieken említett kérdésekkel kapcsolatban adható értelmezést. Továbbra is a Bíróság az, amely a Szerződést és a másodlagos jogot végső fokon értelmezheti, vagy a Bizottság jövőbeli, különösen jogalkotási jellegű intézkedése révén. Ez a közlemény nem érinti továbbá a Bizottság által a jövőben a 2003/87/EK irányelvvel összhangban, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei tekintetében meghozandó intézkedéseket sem.

Az elszámolások véglegességéről szóló irányelv, a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv és a felszámolásról szóló irányelv kollíziós rendelkezéseinek alkalmazása során a nemzeti hatóságoknak és közigazgatásoknak figyelembe kell venniük az e közleményben foglalt pontosításokat. A tagállamoknak továbbra is figyelemmel kell kísérniük, hogy a nemzeti értelmezés szintjén előfordulnak-e esetleg piaci zavarokat okozó, jogi természetű eltérések, és törekedniük kell arra, hogy a hatályos uniós szabályok értelmezésében és alkalmazásában közelítsenek egymáshoz.

A Bizottság a továbbiakban is nyomon követi az e területen mutatkozó fejleményeket, és az érdekelt felekkel konzultálva, a nemzetközi és technológiai fejlemények fényében értékelni fogja a nemzeti értelmezések és a piaci gyakorlatok alakulását. A Bizottság külön értékelni fogja az egyes problémáknak a belső piac működésére gyakorolt hatására vonatkozó, érdekelt felektől származó bizonyítékokat. Bármely jövőbeli jogalkotási kezdeményezés benyújtására hatásvizsgálat kíséretében kerül majd sor.